

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Vameșului și a Fariseului

Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl Savaot, Care Mă trimite cuvânt peste pământ. Amin.

Când am venit pe pământ acum două mii de ani născut din trup de fecioară, am spus atunci: *«Eu sunt Calea!»*. O, tot așa spun și azi, și mâine, căci altă cale nu este cale, și este fărădelege și este fățarnicia omului față în față cu Dumnezeu, Care cuvintează peste pământ în acest timp.

Aduc cuvânt din Scripturi spre adevărarea lui din zilele acestea, căci cartea proorocilor are scris în ea despre un munte mai sus decât vârful munților ridicat, și care se numește Muntele Templului Domnului, din care va curge învățătura peste neamurile pământului și se vor îndrepta acestea să ia învățătura și cale pentru ea și-și vor zice unii altora: *«Veniți să ne suim spre Domnul ca să ne învețe calea și să luăm din cuvântul Său învățătura și să aflăm Sionul și să învățăm cărarea spre Domnul!»*. O, așa este scris, și în pilde este scris pentru cei ce au urechi de auzit, că iată-Mă cuvânt pe pământ pe vatra neamului român, de unde Îmi deșert învățătura gurii Mele peste noroade și le dau să ia din apa izvorului vieții, iar apoi fără de fățarnicie să se închine Domnului pe cărare cu slavă pe ea, cu mult cuvânt pe cale, că mare slavă este cuvântul Meu peste pământ, și am cetate de scaun pe vatra neamului român.

O, auzi tu, neam român, ce-ți spun Eu, Domnul, cuvântând pe vatra ta cuvântul Meu? O, ce faci tu cu urechile tale? Auzi cu ele? Auzi pe Domnul, Care grăiește cu tine? Iată, îți deschid auzul: Auzi-Mă, că de mult, și tot mereu te strig prin acest izvor de cuvânt, iar tu auzi-Mă!

M-am aplecat deasupra ta din timp în timp, neam român, și te-am povățuit să crezi de la Mine cartea spre tine trimisă și să te așezi de veghe, ca să nu plângi pentru neascultare la vreme sau pentru necredință. O, iată cât de mult, cât de îndurerat te-ai sculat acum la postul de veghe de zi și de noapte și de nădejde cu veghe! Iată, împlinești tu acum vrând-nevrând cuvântul Meu pus peste tine mereu, că de multă vreme îți trimit de pe acest munte cuvânt de împlinit ca să faci tu voia lui Dumnezeu pentru viața ta și să-ți fie ție bine, ție și Mie, că am staul de cuvânt pe vatra ta, și se numește munte înalt locul izvorului cuvântului Meu, că de șaizeci de ani și mai bine Îmi scriu cartea cuvântului Meu în vreme aceasta în țara ta, popor român, și cale cu suferință am străbătut și am răbdat cu cei pe care M-am sprijinit pentru întocmirea cărții cuvântului Meu, și frumoasă foarte este istoria Mea acum, la sfârșit de timp pe vatra ta. Se scrie în cer și pe pământ deodată spre mărturie cuvântul cărții Mele de azi. Vin îngerii din cer și aud și scriu cuvântul Meu de la ieslea Mea de aici, iar cei de pe pământ aud glasul Meu cuvânt cu cuvânt și Mi-l pun în carte, căci scris este că Domnul va da cuvântul Său celor ce vestesc cu putere multă, și, iarăși scris este că numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, și în acest nume împlinesc voia Tatălui Meu pe pământ, dacă El M-a trimis.

O, am venit să-ți fiu Păstor, popor român, căci vai oilor fără păstor, și mai ales în vreme de cumpănă! O, pier popoare din loc în loc, pier din lipsă de înțelepciune de sus, precum este scris despre cei ce pier, iar înțelepciunea înseamnă dragoste, pace, dreptate, curăție, sfințenie, toate prin credință lucrate și împărtășite cu toată lucrarea lor. Înțelepciunea trebuie învățată și pusă apoi să lucreze cu fapta, dar unde să se găsească pe pământ înțelepciune ca în cer? O, Eu sunt Calea, și oricât s-ar zbate omul să afle o cale sau să se facă el cale altora, zadarnic este totul, totul, pentru că Eu sunt Calea, și nu orice înseamnă cale, și vin Eu să te păstoresc și să te învăț calea, popor român, popor iubit de Dumnezeu. Tu ești poporul și țara Mea cea de azi, că așa a voit Tatăl Meu Savaot să-ți împartă ție soarta cea de la sfârșit de timp, iar Eu te veghez, și în vreme cu soare și în vreme de furtună te veghez cu toate puterile cerești, că am în tine Scriptura cea de la sfârșit de timp pentru împlinit, și tu nu pricepi aceasta dacă nu citești în Scripturi și în

cuvântul Meu cel de azi, cu care dau să te țin de mână de aproape și să te ajut să te înveți cu Dumnezeu, că e greu fără Dumnezeu pe pământ.

Privesc peste tine în aceste zile de încercare. Stau de veghe cu sfinții deasupra ta, neam român. Privesc la cei învățuți în roșu, și care dau să-ți supună pașii sub voia lor bolnavă și să te sugă apoi de puteri pentru puterea lor, o, și de câte ori ți-am spus de această primejdie care te pândește și ți-am trimis carte ca să te scoli și să veghezi, ca nu cumva să caute aceștia pe întuneric, pe ascuns să te aducă la voia lor cea fără Dumnezeu și fără ajutor pentru ea, iar tu n-ai ascultat pe Domnul Dumnezeu tău, Care are grijă de tine de sus și de jos și te veghează cu milă, poporul Meu român. O, ești taina Mea cea de azi. Vrei, nu vrei, crezi sau nu, Eu, Domnul, lucrez pe vatra ta de atâta vreme și prin vreme grea mereu, și este scrisă această istorie, și iat-o, ți-am pus-o în față, ca să nu poți spune că nu ai carte de sus din cer pentru înțelepciunea ta cu Dumnezeu.

O, greu Mi-a fost mereu, și tot greu și azi Îmi este drumul și mersul și lucrul cel scris în Scripturi să se împlinescă în vremea aceasta! Greu Mi-a fost mereu, dar n-am stat din cuvânt. Din anul 1955 cuvintez pe vatra ta, neam român, și ce frumoasă Mi-a fost venirea și pețirea celor cu care M-am sprijinit și Mă sprijin pentru lucrul Meu cel de azi peste pământ, că iată cât rău de cuvânt izvorăște din gura Mea pe vatra ta pentru tine și pentru toate popoarele din lume! O, ai păcat că nu știi lucrul lui Dumnezeu din mijlocul tău, iar Eu te povățuiesc să-ți ștergi acest păcat, că scris este că va fi pedepsit cel ce aude cuvântul lui Dumnezeu și nu-l împlinește pe el dacă el vine și împarte povață.

O, ai căzut acum, iată, pe mâna celor ce iubesc minciuna și slava lor, slava cea deșartă a tuturor celor de pe pământ și fără Dumnezeu peste viața lor, și iată, se ascund aceștia când lovesc, căci așa sunt cei fățarnici prin lucrarea lor acoperită cu întunericul faptelor lor, căci faptele fărâdelegii, aceasta este lucrarea lor.

O, ia-Mă în inimă, primește-Mă acum, fiu român! Ai de pierdut ceva dacă Mă crezi, dacă Mă cunoști în acest cuvânt, dacă deschizi apoi ca să Mă primești și să-Mi fac cu tine casă și să stăm la masa bucuriei Domnului? O, n-ai de pierdut, căci Eu sunt Cel ce scap de la pierzare chiar și pe cel pierdut și-i dau lui învierea și viața și-i dau păstorie pe cale, căci vai oilor fără păstor!

O, neam român, deschide tu cartea Evangheliei acestei zile de duminică și vezi ce te-au învățat părinții cei sfinți ai bisericii Mele și ce ți-au arătat să înțelegi din cuvântul Meu, că am spus acum două mii de ani despre doi oameni care au venit la templul Domnului pentru rugăciune, și era unul din ei vameș, iar celălalt fariseu. O, ce frumos, ce frumos am deslușit Eu în cartea Mea cea de atunci și i-am povățuit pe cei credincioși să se ferească de aluatul fariseilor și să nu-l ia în firea lor, căci lucrarea lor este fățarnicia, și le-am spus că vameșul se ruga cu smerenie mare, cerând Domnului miluire, iar fariseul vorbea cu semeție fără de margini înaintea altarului Domnului, arătând el spre vameș și spre nevrednicia lui față în față cu vrednicia pe care se lăuda el că o are, și așa căta el cu cale să se înfățișeze lui Dumnezeu, ca nu cumva să ia Domnul în seamă pe vameșul cel smerit la gândul păcatelor lui. O, și am lăsat scris că mai câștigat a fost cel smerit decât cel semeț, și am spus: *«Cel ce se înalță pe sine va fi smerit, iar cel ce se smerește va fi înălțat»*.

Privesc la tine, neam român, și te mângâi cu cei din cer. Ai ieșit la luptă multe zile și iată ai ieșit și în zi de duminică, ai ieșit ca să te păzești de dușmani și să cauți să-i biruiesti și să-i înveți lecția dreptății. Eu, Domnul, îți aduc de știre cuvânt de sus: Îi voi smeri pe cei ce caută să te umilească, iar tu caută cu înțelepciunea cea de sus și bucură-L pe Domnul Dumnezeu tău cu viața ta, cu iubirea ta cea pentru El, căci Eu sunt ajutorul și Păstorul celor ce ascultă de poruncile vieții mergând pe calea lor, și trebuie credință pentru aceasta, și vine apoi puterea și rodul credinței, căci scris este: *«totul este cu puțință celui cu credință»*.

O, apleacă-te să crezi și să poți, neam român! Nu trebuie să fii tu scris cu cei necredincioși, iar pentru aceasta scoală-te să crezi și deschide cartea Mea din mijlocul tău și ia din ea iubire și

povață, că e multă și e numai iubirea Mea în ea pentru cei ce iau din ea. Cartea Mea cea de azi este deschisă de Mine pe masa ta, pe vatra ta. Mă scriu mereu în ea în sărbători și mereu ți-o trimit, și mereu anunț pe cei mari când le trimit carte și povață. Și iată ce mai spun: o, fericiți sunt cei ce cred, iar cei ce vor să vadă, să creadă și vor vedea, căci fericirea omului este în cuvântul Meu.

Iar acum Îmi pun numele peste graiul gurii Mele:

Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Grăiesc acum cu voi, cei ce-Mi stați înaintea pentru glasul gurii Mele ca să-l așezați în carte și să-i dați mersul, o, fiilor. O, fericiți sunteți voi, cei care credeți venirea Mea în cuvânt la voi, căci crezând, aveți mângâiere și aveți nădejde, fiilor, numai să stați voi până la sfârșit lângă mângâierea Mea, lângă cuvântul Meu de iubire pentru cei ce-Mi sunt popor acum, aproape de taina Mea de azi în mijlocul neamului român, acum, când toate, toate s-au stricat de tot, dacă omul s-a stricat așa de mult, că iată, chiar și cei ce M-au avut drag în acest cuvânt o bună bucată de vreme, o, și din aceia sunt cu mintea pierdută. Și ce înseamnă aceasta? Înseamnă că și-au pierdut ascultarea și și-au pierdut credința în cuvântul Meu și s-au apucat să-Mi fie potrivnici prin grăiri de rău și să arunce înapoi cu judecată, cu defăimare, cu îndreptățire de sine și să-și dea lumii mintea și să semene cu ea la minte, cu lumea, și acesta este tabloul celor ce nu le-a mai fost dragă viața cea plăcută lui Dumnezeu, o, și cât de rău le va părea când vor sta ei înaintea Mea pentru răspuns, că mulți din ei trec din trup cu aceste păcate și stau sub ele înaintea lui Dumnezeu și mare le este rușinea și durerea, a celor ce și-au pierdut mintea și și-au dat-o pe nimic, și pier aceștia din lipsă de înțelepciune, precum este scris, și pier cu toții cei neînțelepți pentru calea vieții. O, mai fericire ar fi fost pentru ei dacă i-aș fi luat din trup mai înainte să Mi se facă ei neascultători și vrăjmași apoi.

O, ai grijă de duhul tău și de smerenia lui, poporul Meu. Fiți smeriți cu inima, fiilor! Eu așa sunt, și le-am spus tututor să învețe de la Mine, căci cei smeriți sunt cei blânzi, iar Eu așa sunt, și toate vin de la ascultare de cuvântul Meu și toate conduc spre duhul înțelepciunii care vine de sus spre viața omului.

O, fiilor, deschideți acum Scripturile și grațiți cu ele și din ele, căci cuvântul Meu este dulce de tot, este miera îngerilor, măi fiilor.

Și vă spun acum: Pace vouă! Și-Mi pun numele peste cuvântul Meu, peste grăirea Mea cu voi:

Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

23 ianuarie/5 februarie 2017